

Det tilføjes, at disse Udgifter kan dækkes ved en Tillægsskat, men der er ikke saa forfærdelig megen Mening i at give Beboerne Tilskud til Indkøb af Brændsel f. Eks., naar man bagefter siger til dem: I skal selv betale det i Tillægsskat. Det kan jeg ikke tro, Kommunerne vil føle sig særlig tiltalte af.

Jeg ser med Glæde, at man har sat en bestemt Indtægtsgrænse for dem, som regnes for vanskeligt stillede. Det er en Behagelighed for Kommunerne at vide, at saa langt kan man gaa og ikke videre. Men derved synes jeg ogsaa, man skulde være blevet staaende. Den højtærede Indenrigsminister talte om Københavns Kommune. Ja, det er muligt, at der gælder særlige Forhold her, men jeg tror at kunne sige for Provinskommunernes Vedkommende, at man ikke der vil finde det nødvendigt, at der ydes Tilskud til Brændselsindkøb for Beboere, der har en Indtægt af 3 500 Kr. og derover. Jeg vil meget fraraade, at en saadan Tillægsbestemmelse til Lovforslaget bliver vedtaget. Det havde været behageligt for Kommunerne, om Staten ligesom hidtil vilde have givet et bestemt Tilskud til Brændselshjælp, uden at Kommunerne bagefter skulde til selv at udrede en Del deraf.

Lovforslagets § 3, den tidligere Lovs § 4, vilde jeg ønske, at man fuldstændig havde strøget. Jeg tror ikke, den kan siges at være nødvendig i samme Grad, som den har været det hidtil. Det er jo ganske rigtigt, at der nu sættes en Begrænsning, men man kunde sikkert helt have slettet Paragraffen, uden at der var sket nogen Skade. I det hele taget mener jeg, at man kan sige, at dette Lovforslag egentlig ikke er paatrængende nødvendigt. Saaledes som Forholdene har udviklet sig med Hensyn til baade Funktionærers og Tjenestemænds Fortjenester, tror jeg, man kan sige, at de gennemgaaende har opnaaet en Indtægt, der fuldt ud svarer til Prisstigningen paa Livsformødenheder.

I § 3 er der vist indløbet en lille Fejl. Der staar, at „saafremt en Kommune ikke anvender de ved denne Lovs §§ 1—2 bevilgede Beløb i Lovens Gyldighedsperiode, er Kommunen berettiget til at anvende de tiloversblevne Beløb efter den 31. Oktober 1919“. Her tager man altsaa baade §§ 1 og 2, medens det er foreslaaet, at § 1 skal gælde indtil 31. Marts 1920.

Jeg kan ganske give den sidste ærede Taler Tilslutning, naar han talte om de Vanskeligheder, der vilde blive for Kom-

munerne med Hensyn til Uddelingen af det Kvantum Brændsel, der kan uddeles, og til hvilket der kan faas Tilskud fra Staten. Det vil blive uoverkommeligt, tror jeg, i hvert Fald i de større Kommuner, hvis man skal tage Hensyn til Børneantallet. Hvor er Grænsen? Det er ganske rigtigt, at det ikke siges, at Kommunerne skal tage Hensyn, men naar der i Lovforslaget staar, at Kommunerne er berettigede til at tage dette Hensyn, vil Kravene uvilkaarlig melde sig fra de Familier, der har mange Børn; de vil maaske — med Rette — forlange at faa større Tilskud end Familier med faa Børn eller ingen Børn. Men det vil blive meget vanskeligt, og jeg kan godt sige, at det i mange Tilfælde vil blive uoverkommeligt at praktisere dette fuldt retfærdigt. Der maatte sikkert kunne findes et bedre Udtryk end det, som er anført her, men det vil man altsaa kunne forhandle om i Udvalget.

Saa talte Ordføreren for Venstre (Kragh) om Tillægsskatten, og at man mange Steder har ment, den var noget for høj, ja, at man i mange Tilfælde har ment, at der var paalignet Tillægsskat, hvor det ikke var nødvendigt, hvor altsaa Skatten faktisk ikke var benyttet til Dyrtidsforanstaltninger. Det skal jeg nu ikke komme ind paa, men jeg ved i hvert Fald, at Tillægsskatten i mange Kommuner har været meget høj. Jeg tror ikke, man her i det høje Ting har tænkt sig, at Tillægsskatten skulde overstige den egentlige Kommuneskat. Jeg vilde tro, at man i hvert Fald højt regnet har tænkt sig, at Tillægsskatten kunde stige til Halvdelen af Kommuneskatten, f. Eks. blive 4—5, naar Kommuneskatten var 8—10 pCt., men jeg ved, der er flere Kommuner, hvor Tillægsskatten ikke alene er gaaet op til at blive lige saa høj som Kommuneskatten, men ogsaa noget over, og det tror jeg nok, de fleste vil indrømme alligevel er lidt for meget, men det har den tidligere Lovs § 4 aabnet rig Adgang til.

Ja, jeg skal ikke sige meget mere om Lovforslaget. Det er jo nok muligt, at det er nødvendigt at fortsætte noget med de Dyrtidslove, vi hidtil har haft. Det er vel vanskeligt pludselig at bryde af; det kan jeg give den sidste ærede Taler Ret i, men jeg mener, som sagt, man kan finde klarere Bestemmelser med Hensyn til Uddeling af Brændsel, og jeg mener, man bør se, om man ikke kan blive enig om at fjerne den tidligere § 4. Selv om den nu er stærkt begrænset, mener jeg ikke, den